

Skorpen

OPFOSTRINGSHUSFORENINGENS

Nr. 2 - 2022

Maj

129. årg.

Formandsstafetten givet videre til 2/90 André Fleron.

Med sine 47 år den yngste formand i foreningens historie.

Gift, 4 børn i alderen 17-29 år og erhvervsaktiv.

André gik ud af 9. klasse på DKO i 1990, og siden er det blevet til en karriere indenfor det private erhvervsliv.

Med forskellige handelsuddannelser og erhvervs erfaring fra nogle af de største virksomheder i Medicoindustrien, så har André også tidligere siddet i Medicoindustriens bestyrelse, Medicoindustriens Policygruppe og været formand i Medicoindustriens Ekspertgruppe For Forbrugsartikler.

Med en bred national og international erfaring indenfor salg, marketing og virksomhedsledelse, så startede André sit eget erhvervs eventyr i 2013, hvor han bl.a. startede OnlineShoppen365 ApS og siden hen i 2018 Moswag Distribution og Moswag Konsulenthus, hvorfra han også hjælper andre virksomheder med optimering og udvikling af deres forretningsmæssige og digitale processer.

Med en konkurs i bagagen og perioder med en usikker personlig indtægt, så er det ikke kun medvind på cykelstien, som har givet André hans erfaringer, og André mener selv: "Det giver ofte mere erfaring at tackle udfordringer og skabe resultater i en periode med nedgang / lavkonjunktur eller lign., end det er at skabe gode resultater, når de omliggende parametre er i vækst".

Et formandsskifte som samtidig blev et generationsskifte, hvor 47-årige André Fleron afløser 80-årige 103/57 Finn Johansen - foreningens formand igennem de seneste 17 år - som dog fortsætter i bestyrelsen som redaktør for medlemsbladet.

Skorpen nr. 2

2022, 129. årg.

Udgivet af
Opfostringhusforeningen af 1872
og Stiftelsen, Ndr. Fasanvej 124 B
2000 Frederiksberg

Mobiltlf.: 22808068
Web-adr.: www.ohf.dk

Bestyrelse

2/90 André Fleron, formand
55/66 Søren Derving, næstfm.
32/59 Aage Johansen, kasserer
34/71 Rasmus Buss, sekretær
103/57 Finn Johansen, redaktør
90/76 Michael Feder

Suppleant

ledig

Revisorer

17/68 Fl. Højstrup Hansen
29/70 Ole Kock
65/61 Ole Rafn

Stiftelsen

2/90 André Fleron
E-mail: formand@ohf.dk

Webmaster for www.ohf.dk

61/77 Michael Brimer

Adresseændringer

Meddeles til sekretæren
e-mail: sekretaer@ohf.dk

Bladet Skorpen

Redaktion
Ansv. Redaktør
103/57 Finn Johansen
Tlf.: 33141815
E-mail: redaktoer@ohf.dk
Sms: mobil 22808068

Redaktionsadresse:
Ndr. Fasanvej 124 B st.tv.
2000 Frederiksberg

Runde fødselsdage Vi gratulerer

24/6	36/51	Erik Fredskov	85 år
25/6	56/58	Erik Povelsen	80 år
31/7	101/58	Mogens Nelsson	80 år

Nye medlemmer Velkommen

- 68/61 Jørgen Frost, Norge
- 95/73 Hans-Micael Søndergaard
- 47/77 Poul Torben Runge Nielsen, Luxemb.
- 25/01 Melissa Fesner

Nyt fra bestyrelsen

Fra det første bestyrelsesmøde efter generalforsamlingen:

Jubilæumsfesten: 67 deltagere ved tilmeldingsfristens udløb. Ikke flere end at festen kan holdes i spisesalen.

Finn fortsætter som redaktør for Skorpen og hjemmesiden. Han varetager samtidig salget af foreningens merchandise.

Rasmus varetager som sekretær udlejningen og vedligeholdelsen af lokalerne.

Aktivitetsudvalget består af Søren som formand, Michael og André.

Legatudvalget består fra bestyrelsen af André (udvalgets formand), Søren og Finn. De medlemsvalgte er: 19/68 Jens Carsten Hansen, 84/86 Thomas Vallentin og nyvalgte 13/65 Erling Sylvester Bech

Næste bestyrelsesmøde: Den 7-9-2022

Referat af generalforsamling 21 april 2022

Udover bestyrelsen: Erik Fredskov 36/51, Erling Bech 13/65

Formanden bød velkommen.

Ad 1. Valg af dirigent og referent.

Søren Derving blev valgt som dirigent. Rasmus Buss som referent.

Efter at have konstateret generalforsamlingens lovlige indvarsling, fik formanden ordet for aflæggelsen af bestyrelsens beretning.

Ad 2. Bestyrelsens beretning.

Coronaen kom også til at præge året 2021 i vor forening. Forsamlingsforbuddet forhindrede afholdelsen af den ordinære generalforsamling i april måned; men netop da vi troede, at den måtte udskydes til efteråret, blev samfundet åbnet så meget, at generalforsamlingen kunne afholdes den 27. maj.

Det gav os forhåbninger om, at vi kunne få gang i foreningslivet med nogle medlemsarrangementer i løbet af efteråret. Vi skulle dog helt hen til den 12/10 før vi vovede at holde det første mindre arrangement, der havde ølsmagning som tema. Det blev efterfulgt af et arrangement i november omhandlende Det Schimmelmanske Palæes historie med den tidligere dagelev Peter Uldum som foredragsholder. Begge arrangementer fik et fint forløb; og lovede godt for de efterfølgende.

Men så blev restriktionerne atter skærpet – smitten steg – så den annoncerede julebanko, nytårskuren i januar og en planlagt middag med Skipperlabskovs i februar måtte aflyses. ØV, ØV og atter ØV.

Men heldigvis lod genåbningen vente længe på sig. Så vi kunne fejre foreningens 150-års jubilæum med en reception på dagen den 18. marts i foreningens lokaler. Receptionen vil især blive husket ved den præmiekonkurrence om de tre bedste Skorpelhistorier, som foreningen lod udskrive i forbindelse med jubilæet. En særlig tak skal her rettes til 19/68 Jens Carsten Hansen for hans medvirken i afviklingen af præmiekonkurrencen; og til DKO-Fonden for donationen af de udsatte pengepræmier – i alt 10 tus. kr.

Medlemstallet - På trods af det arrangementsmæssigt magre foreningsår oplevede vi på medlemssiden en tilgang af hele 9 nye medlemmer, hvilket mere end opvejede de 2 udmeldelser (den ene pga. svær demens) og de 4 som bestyrelsen valgte at slette på grund af kontingentrestance. Så kun fordi vi samtidig måtte sige farvel til 4, der døde i årets løb, er medlemstallet i dag én mindre (130) end for et år siden.

Lad os minde de afdøde: 35/58 Ulrik Friis, 31/64 Michael Holm, 81/63 Anders Møller Nielsen (Røde Orm) og b-mdl. Lis Johansen med et minuts stilhed. Æret være deres minde.

Foreningens økonomi har igen i år været varetaget på betryggende vis af foreningens kasserer 32/59 Aage Johansen. Resultatet har naturligvis også været præget af de manglende medlemsarrangementer og den gennemførte digitalisering af medlemskommunikationen; men på den pengemæssigt positive måde! Det budgetterede underskud blev væsentligt mindre.

Hvad der blev sparet i 2021, vil vi få brug for i 2022, når jubilæet skal fejres.

Legatuddelingen – Foreningens egne legatmidler på 10 tus. kr. blev uddelt i 4 mindre legatportioner; mens en 5. ansøgning ikke kunne imødekommes.

3 beløbsmæssigt større legatansøgninger blev videresendt til Beildorffs Fond, hvor de alle blev imødekommet – samlet et beløb på 40 tus.kr. En stor tak til Beildorffs Fond for denne håndsrækning i form af støtte boglige-og håndværksmæssige uddannelser.

Medlemskommunikationen – medlemsbladet ”Skorpen” blev udsendt i 5 numre – de sidste fire kun digitalt. Det er vort indtryk, at digitaliseringen af bladet er blevet vel modtaget af medlemmerne. Digitaliseringen har samtidig gjort det muligt at øge kommunikationen ud til medlemmerne, hvilket der i det forløbne år har været ekstra brug for, når mulighederne for arrangementer med kort varsel ændrede sig. Det nye medie, som vi har valgt at kalde ”Skorpen e-post” nåede at blive udsendt 6 gange.

Hjemmesiden – den fungerer i dag som bindeleddet mellem Skorpen og som kontaktleddet for de mange, som f.eks. søger oplysninger om familiemedlemmer, som har været elev på skolen. En stor tak til 61/77 Michael Brimer for fortsat at fungere som sitets administrator og til 79/63 Bjarne Larsen for at varetage sitets store fotosamling.

Bestyrelsen – den har trods coronaens restriktioner kunnet afholde 5 møder. 40/68 Steen Bertelsen måtte desværre i efteråret af helbredsmæssige årsager indstille sit engagement i bestyrelsen. En stor tak til Steen for hans aldrig svigtende humør og aktive deltagelse i bestyrelsesarbejdet. Han blev afløst af suppleanten 90/76 Michael Feder.

Lad os runde beretningen af med at glæde os til jubilæumsfesten på skolen i Hellebæk lørdag den 11. juni. Alle sejl er sat for at skabe de helt rigtige rammer for festen. På nuværende tidspunkt er deltagerantallet oppe på 53. Det skal nok blive en mindeværdig fest.

Ad 3. Godkendelse af regnskabet og budget Kassereren gennemgik det reviderede regnskab for 2021 og budget for 2022. Regnskabet blev godkendt på revisormøde 19. marts. uden bemærkninger.

Erik Fredskov spurgte, hvad forskellen er mellem Stiftelsen og foreningen? Kassereren redegjorde for, at Stiftelsen er stiftet i forbindelse med ejerskabet og salget af ejendommene på Ndr. Fasanvej samt villaen på Amager. Der er forskelle i både vedtægter og fundatser. Der blev udtrykt ønske om at arbejde henimod en fusion af foreningen og Stiftelsen, et arbejde den nye bestyrelse vil tage med.

Regnskabet blev vedtaget med applaus!

Ad 4. Valg til bestyrelsen

2/90 André Fleron blev enstemmigt valgt som foreningens nye formand. Den afgående formand 103/57 Finn Johansen og 90/76 Michael Feder blev begge genvalgt som ordinære bestyrelsesmedlemmer.

Bestyrelsen består herefter af:

- Andre Fleron, formand
- Søren Derving, næstformand
- Aage Johansen, kasserer
- Rasmus Buss, sekretær
- Finn Johansen, ordinært medlem
- Michael Feder, ordinært medlem

Suppleantposten blev ikke besat.

Ad 5. Valg til revisorer: der blev genvalgt til alle, 17/68 Flemming Hansen, 29/70 Ole Koch og 65/61 Ole Rafn.

Ad 6. Valg til legatudvalget.

13/65 Erling Sylvestre Beck indtræder i legatudvalget efter Peter Falver.

Ad 7. Forslag. Der var ikke et indkommet forslag.

Ad 8. Evt. intet.

Formanden takkede for god ro og orden.

DKO 98' ifølge en forstads pige

25/01 Melissa Fesners skorpehistorie—2. præmien i jubilæumskonkurrencen

Det havde været en kold efterårsferie. Bladene var faldet af de smukke træer, og jorden var dækket af dybrøde blad-dyner. Ikke at jeg havde overskud til at kigge efter den slags skønhed i verden. Jeg var 13 år og netop ankommet på kostskole. Der var helt andre ting at tænke på. Rejsen hjemme fra Hedehusene havde været lang, og det var mørkt, da vi ankom til det smukke palæ i Hellebæk. Jeg stod med mine ting i den lange gang og ventede på pædagogen, der skulle hente et sæt nøgler til mit nye værelse. Der var en dunkel belysning, og jeg fik straks øje på de ødelagte lamper, der ikke var til megen gavn. Der var huller i væggen, strå og puds stak ud. Jeg tænkte på min lillebror derhjemme, som jeg på en måde følte, jeg havde efterladt og svigtet. Men jeg vidste, at det var her, jeg skulle være, hvis jeg bare på nogen måde skulle kunne fungere.

Mit værelse var ventetiden værd. Nogenlunde rene vægge med lidt tags her og der, skabe med store hængelåse på og masser af plads til mine medbragte sager. Værelset var malet i baby lilla og indeholdt to boxmadrasser på ben, der stod i hver sin side af rummet over for hinanden og en hylde. Men det var mit helt eget værelse, og jeg var lykkelig i et kort sekund. Pludselig går døren til mit værelse op og en gruppe på 6 mennesker, jeg aldrig har set før, siger "hej" og går direkte ind og sætter sig på sengen over for mig. De er højroastede og taler med en jargon, jeg aldrig har hørt før.

Jeg stod midt i det første møde med en verden og kultur, der var helt ukendt for mig. Mit liv hjemme i Hedehusene havde mest budt på kæft, trit og retning, og jeg havde aldrig meget at skulle have sagt, hverken i forhold til tøjstil, vennekreds eller fritidsaktiviteter. Så da de begyndte at udspørge mig, en efter en, lignede jeg nok mest af alt en lille og meget nervøs pige. Der kom flere mennesker på mit værelse, og jeg måtte svare på spørgsmål som: "Ryger du hash? Er du jomfru?"

Ryger du smøger?", imens andre gik i mit skab, som stod åbent. Mit hjerte rædede, og jeg sad skoleret på min boxmadras og svarede højt og tydeligt på deres spørgsmål. En dreng hiver en undertrøje top ud af skabet; "Hvad fanden er det? Går du ikke med BH?!" råber han, imens han griner, og de andre kigger og griner med.

Jeg var flov, og jeg huskede fremover at låse døren til mit værelse og til mit skab. Det var tydeligt, at de her mennesker kom fra en anden verden end den, jeg kendte til. De første dage gik smertefrit udover den pinlige spørgerunde. Jeg faldt langsomt til og begyndte så småt at opdage de sociale spilleregler på stedet, der gik ud på, hvem man skulle undgå at kigge i øjnene, hvis man mødte dem alene på gangen eller hvilken pædagog, man altid kunne nasse smøger af. Her var altid voksne til rådighed, hvis man ville have en snak eller lidt opmærksomhed. Der var en særlig frihed her, som jeg ikke havde mødt hjemme, og det på trods af, at der var pædagoger på stedet døgnet rundt.

Jeg mødte trofast op i skolen til undervisning de første par uger, men det blev hurtigt tydeligt, at der ikke var tvungen skolegang, og nogle dage sad jeg med måske 2 klassekammerater i klasseværelset. Mange valgte undervisningen fra pga. de dårlige oplevelser og nederlag, der var med i rygsækken fra skolerne hjemmefra. Pædagogerne kæmpede ikke kun med at få os op om morgenen, men også med at få os i skole og fastholde os i dagens undervisning.

I skolen var jeg mest draget af det skriftlige, og jeg fik fine tal, når jeg afleverede mine fristile og selv fik lov til at vælge emner og være kreativ. Til tysk blev vi lovet en studietur til Berlin, hvis vi deltog i undervisningen, og det lokkede elever til. Eller også var det bare underviserens gode humor og karisma, der gjorde, at man blev mere opmærksom, når han fortalte spændende anekdoter om fortidens Tyskland. De fleste undervisere forstod sig på os, og gav os meget line og al den støtte, vi ville tage imod.

Desværre blev jeg så tændt på min nyopdagede frihed, at jeg nedprioriterede alt, der havde med bøger og lektier at gøre. Turen med Grisen til Helsingør med mine nye veninder var hverdagens højdepunkt, og vi hang altid ud sammen på de lange gange eller på trappen foran hovedindgangen. Når folk kedede sig, kunne det være med livet som indsats at gå rundt på gangene. Især hvis man, som jeg, ikke var en del af den hårde kerne. Når man kom fra en forstad som Hedehusene, og det vildeste jeg havde oplevet, var fulderikkerne på hjørnet ved købmanden, så var slåskampe og overfald en ret voldsom oplevelse. De andre elever bar tydeligt præg af at være opvokset i hårde miljøer i storbyen. Balladen havde aldrig nogen ende. Der var altid nogle, der var uvenner. Vold og biltyverier var hverdagskost, og ofte blev elever sendt hjem på tænkepause, og alligevel var det hjerteskræende, når man fik at vide, at de var smidt ud for bestandigt. For lige meget hvor bange jeg var, når de lange gange blev endnu længere, fordi man vidste, man fik en "knytter" på skulderen, hvis man stødte på "ham fra Blågårdsplads", så var han alligevel en del af min verden og hverdag. Det viste sig nemlig, at det var dét, DKO kunne. DKO var stedet, hvor det blev tydeligt, at alle mennesker, gode eller mindre gode, var mennesker indeni, med en opvækst som var hård, eller som drog paralleller til ens egen. Der var vores fællesnævner, og det bandt bånd trods alt.

På skolen oplevede jeg for første gang, at jeg kunne opføre mig som teenager, uden at det havde de vilde konsekvenser. Hjemme turde jeg end ikke sige fra overfor min mor og var mere fyldt med angst end med den menneskelige respekt, man normalt besidder overfor sine forældre. Men her på DKO fik mine aggressioner plads til afløb, og det gik ofte ud over min kontaktpædagog. Men hun rummede mig, og når jeg teede mig tosset og smækkede med døre, lo hun kærligt ad mig. Så blev jeg endnu mere rød i hovedet, og råbte endnu højere. Men hvad jeg ikke vidste dengang var, at hun gav mig plads. Plads til at få mit indre kaos ud, verbalt og fysisk. Alle de bekymringer, jeg havde for min bror derhjemme, og alle de tanker der fløj rundt i mit hoved, fik afløb, og jeg var altid i tryk havn imens. Hun forlod mig ikke eller slog mig, fordi jeg sagde fra. Hun favnede mit kaos og trøstede mig, når jeg kom dertil.

En sankthansaften var de fleste elever fra skolen hjemme, så min kontaktpædagog tog mig med en tur ud at køre. Vi kørte langs Strandvejen mod København, og da turen gik hjemad, var der tændt bål langs kysten, og aftenlyset bar præg af den smukkeste sensommersol, der var på vej ned. Mens jeg betragtede de smukke farver, sagde jeg lavmælt: ”Se hvor smukt her er, jeg får sådan en ro indeni mig, når vi kører her”, hvorefter min pædagog kiggede forundret på mig og sagde: ”Nogle gange fatter jeg ikke, at du kan være så dyb og rolig, og samtidigt så hvileløs”.

Årene på DKO har givet mig venskaber for livet. Venskaber, som har været med mig hele vejen. Et ubrydeligt bånd, en tid og en stemning med minder, som vi kan mærke os tilbage til, sammen. De minder vil vi have for altid. Når vi tilfældigt møder hinanden i dag, er det med hjertelighed og åbenhed, hvor vores fælles historie bliver mindet - og grint af. DKO har desværre for mange ikke været et lykkeligt eventyr, hverken i min tid eller før. Men for mig har det været stedet, hvor jeg fik lov til at leve og være mig selv. Med de voksne briller på, fik vi lov at mærke at lærer og pædagoger ”ville os”. De blev ved med at kæmpe for vores tillid, og dét kan umuligt have været nemt som ansat.

Alligevel gjorde de alle, hver især, en forskel.

Der er mange ting, jeg har lært af mit eventyr i Hellebæk, og når jeg nu sidder og kigger tilbage, er der mange elementer, jeg ikke værdsatte dengang. Jeg havde tankerne på den næste fest i Strandhuset, eller den nye flirt, eller hyggen på værelset efter sovetid, hvor joints lystigt blev delt rundt. Natteløbet, hvor vi løb fra de voksne i sommernatten, med hjertet i halsen og stjernerne over hovedet. Vi skreg af grin og havde græs mellem tærne. Vi var så frie og lystige, lige indtil vi blev fanget. Så var festen slut, og det var tilbage på værelserne.

Bølgernes brus og havets smukke farver, tænkte jeg ikke meget over, da de var en fast del af udsigten, men i dag går der ikke et minut, når jeg er ved vandet, før jeg skænker DKO og minderne derfra en tanke. Jeg ville give alt for at få den udsigt tilbage, og i dag ville jeg værdsætte hvert sekund.

Ægte Skorpe manchet- knapper

Pris: 200 kr.
Bestilles hos re-
daktøren

Skorpeskolen

– på den yderste pynt

Bogen blev udgivet i anledning af DKO's 250 års jubilæum den 29. juni 2003.

Det beskriver skolens historie fra Frederik V's hustru, Louises ønske om oprettelse af opfostringshuse for nødstedte fattige børn, og frem til i dag.

Bogen koncentrerer sig mest

om de personer, der har haft tilknytning til skolen: forstandere, lærere og elever, men den giver også et levende billed af samfundet og skoleudviklingen i de 250 år, og af hvordan pædagogikken og børneopdragelsen har ændret sig.

Bogens titel "Skorpeskolen—på den yderste pynt" refererer til den byggegrund på Christianshavn, som kong Frederik V skænkede til det gode formål. DKO kom i en vis forstand til at ligge på jomfruelig jord, men den statelige bygning, som i dag er kendt som Søkvæsthuset, blev rejst på et areal, der for en stor dels vedkommende lå under vand.

**Bogen kan købes gennem foreningen ved henvendelse til redaktøren
pr. e-mail: redaktoer@ohf.dk
Pris: 100 kr. excl. forsendelse.**

